

Stališča Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije glede škod po zavarovanih vrstah

1. Škode

- višina škod za letošnje leto (KGZS nima podatkov); v lanskem letu prišlo do umiritve škod, pričakujemo, da se ne bo trend ponovno obrnil navzgor
- odškodnina mora biti pravična
- zavračamo trditve, da je zdajšnji sistem povračila nestimulativen za lastnika, da bi bolje varoval svoje premoženje pred nastankom škode; velika večina rejcev je poštenih, redi živino zato , da bi s svojim delom pridobila dohodek.
- v medijih se večkrat prikazuje rejce kot špekulante, ki živijo na račun » visokih« odškodnin, posledično se oblikuje tudi takšno javno mnenje
- peščica takšnih meče slabo luč na vse rejce, zato jih je potrebno onemogočiti
- dejanska škoda redko poplačana, saj rejci velikokrat škode sploh ne prijavijo, po drugi strani pa ni poplačana posredna škoda. (zmanjšanje proizvodnje, stres, zvrzavanje, način obnašanja spremenjen, izgubljene nenajdene živali, ...)
- kompliciran sistem uveljavljanja odškodnin, dokazovanje škode...
- zatikanje pri izplačevanju odškodnin (sredstva nezadostna)
- velike in ponavljajoče škode povzročajo opuščanje dejavnosti, poseben padec pričakujemo ob vpisu novega programskega obdobja PRP 2014-2020; vpliv na kulturno krajino

2. Številčnost populacije

- KGZS se zavzema za ohranitev populacij ogroženih vrst (napačen vtis, da bi postrelili vse)
- vendar populacije morajo biti usklajene z okoljem in z dejavnostmi v prostoru. Ni pomembna toliko absolutna številčnost kot to, koliko vpliva na življenje in dejavnosti v okolju
- zdaj večino bremena povzročene zaradi zavarovanja velikih zveri nosijo rejci sami, država jim gre premalo nasproti tako s sredstvi kot drugimi ukrepi
- morali bi določiti prioritete v prostoru
- v preteklosti so bile narejene conacije , izven con upravljanje bolj sproščeno (tudi odstrel) , številčnost populacij je bila manjša, problemi manjši, konfliktov manj
- KGZS zagovarja takšno številčnost, da bo sobivanje na območjih pojavljanja znosno
- KGZS nasprotuje širitvi vrst v prostoru, ker bi to samo povečalo število konfliktov (nepripravljenost terena – vdor volka na Primorsko !)

3. Zaščitni ukrepi

- zagovarjamo individualni pristop pri zaščiti premoženja; potrebno upoštevati socioekonomsko strukturo reje, ljubiteljska reja ali poklic, reja po sili razmer (ostarelost), tradicijo reje, paše, orografske razmere, področje reje,)
- nasprotujemo enotno predpisanim zaščitnim ukrepom, ki povrhu še pogojujejo upravičenost do odškodnine
- pogrešamo kalkulacije stroškov postavitve »nadstandardnih« ograj, vključujoč ne samo stroške materiala, ampak tudi dela (postavitve in vzdrževanja) ter vpliv na konkurenčnost panoge
- vrsto zaščitnih ukrepov potrebno dogovoriti skupaj z rejcem

- v primeru ponavljajočih škod je KGZS večkrat predlagala ustanovitev medresorske komisije pri neki instituciji, ki bi proučila razmere pri posameznem rejcu, vzroke za ponavljanje škod in predvidela ukrepe za izboljšanje. Seveda bi morala imeti tudi določena finančna sredstva za odpravo vzrokov. V tej komisiji je sigurno mesto tudi KSS

4. Način upravljanja

- Komunikacija med rejci , prebivalci na območju pojavljanja in odgovornimi za upravljanje je preslaba (dogovoriti ukrepe skupaj, tudi za odstrel, če ni druge možnosti)
- O ukrepih v zvezi z zavarovanimi vrstami odloča preozek krog ljudi (tudi za odstrel)
- Vključenost »prizadetih« skupin premajhna oz se njihova stališča ne upoštevajo
- Delovna skupina za upravljanje z velikimi zvermi pri MKO se sestaja samo glede odstrela
- Vključitev interesnih skupin oz njihovih predstavnikov že v začetni fazi priprav predpisov, ne šele v javni obravnavi
- Slabo definiran postopek izrednega odstrela ko gre za ogrožanje premoženja ljudi; »preprečitev večje škode« ni dovolj dobro definiran